

کاربرد گوگرد در روسازیهای آسفالتی

نوشتنده:

امیرمحمد طباطبائی
استادیار دانشکده فنی - دانشگاه تهران

چکیده

گوگردزدائی مواد نفتی به منظور کاهش آلودگی هوا از مسائلی است که همواره مورد نظر بوده است. مفادیر زیادی گوگرد که به این ترتیب به دست می آید می تواند در صنایع مختلف بخصوص در راهسازی مورد استفاده قرار گیرد. استفاده از گوگرد در ساختن روسازهای آسفالتی در طول دهه گذشته در بسیاری از کشورها از توجه خاصی برخوردار بوده است. علت این امر افزایش قیمت مواد نفتی، کاهش تدریجی منابع هیدروکربوری، و مهم تر از همه وجود گوگرد مازاد می باشد. این اساس مطالعاتی است که در پارهای از کشورها انجام و منجر به افزودن گوگرد به قیر برای تهیه آسفالت شده است. اولین آزمایش کارگاهی جهت بررسی عملکرد روسازی قیر - گوگرد در سال ۱۹۷۴ در کشور کانادا انجام شد و از آن زمان تاکنون بیش از دهها پروژه تحقیقاتی دیگر در آمریکا، کانادا، اروپا، و خاورمیانه انجام شده است.

جایگزین کردن بخشی از قیر مصرفی با گوگرد سبب می شود که مقاومت آسفالت به مقدار قابل توجهی افزایش یابد. این افزایش نسبی مقاومت در مورد ماسه آسفالت خیلی بیشتر از بتن آسفالتی است. بنابراین در ساختن روسازی راهها می توان از ماسه بادی استفاده کرد که در پارهای از مناطق تنهانوع مصالح قابل دسترسی می باشد. اضافه کردن گوگرد به آسفالت سبب افزایش سختی آسفالت می شود لذا استفاده از آن در مناطق گرم بسیار مناسب است. آسفالت گوگرددار را می توان با بهره گیری از ماشین آلات و روشهای متداول اجرای روسازیهای آسفالتی تهیه و پخش کرد.

نظر به مزایایی که استفاده از گوگرد در روسازیهای آسفالتی دارد و با در نظر گرفتن اینکه قیر و گوگرد هر دو بحد کافی در ایران وجود دارد، استفاده از این نوع روسازی در راههای ایران، بخصوص راههای مناطق گرم و یا مناطقی که دسترسی به مصالح سنگی مرغوب مشکل بوده لیکن ماسه فراوان است، باید مورد توجه قرار گیرد.

هدف اصلی از این مقاله گردآوری اطلاعات موجود در زمینه روسازیهای آسفالتی گوگرددار و بررسی امکان استفاده از آن در راههای ایران است.

مشخصات فنی، تهیه، پخش و کنترل کیفیت مصالح می شود بطور خلاصه بازنگری شده است. توجه به تکنولوژی مصالح نه تنها از نظر به دست آوردن مصالح با کیفیت بهتر حائز اهمیت است، بلکه از نظر تعیین پارامترهای لازم جهت طرح روسازی الزامی است.

۱-۲ - اثر گوگرد بر قیر

در دمای محیط، گوگرد از حلقه ای مرکب از ۸ اتم که به صورت ۸ ضلعی قرار گرفته است تشکیل می شود و به همین دلیل مقاومت شیمیائی زیادی دارد. لیکن در آن دم که دمای آن از ۱۱۸ درجه سانتی گراد بیشتر شود فوراً ذوب شده، ساختمان شیمیائی آن شکسته شده، قابلیت ترکیب آن بخصوص با کربورهای اشباع نشده قیرها بشدت افزایش می یابد. در شکل (۱) منحنی تغییرات گرانیروی^۱ گوگرد نشان داده شده است. کاهش گرانیروی گوگرد با افزایش دما تا ۱۵۷ درجه سانتی گراد ادامه یافته و سپس گوگرد بسرعت حالت خمیری بخود گرفته و گرانیروی آن افزایش می یابد.

اضافه کردن گوگرد مذاب به قیرهای خالص^۲ در دمای بین ۱۱۸ و ۱۵۷ درجه سانتی گراد بدلیل گرانیروی اندک گوگرد موجب کاهش گرانیروی قیر می شود. این کاهش گرانیروی تابع مستقیم

از اوایل سالهای ۱۹۷۰ تاکنون تکنولوژی استفاده از روسازیهای آسفالتی گوگرددار در آمریکای شمالی، اروپا، و خاورمیانه توسعه قابل ملاحظه ای یافته است. این نوع روسازیها می تواند جایگزین مناسبی برای روسازیهای آسفالتی متداول باشد و دارای مزایای اقتصادی و کاربردی است. در طی ده سال گذشته مطالعات متعدد نظری، آزمایشگاهی و کارگاهی به منظور تعیین خوبی و بدی استفاده از گوگرد در روسازیهای آسفالتی انجام شده است. در این مقاله ابتدا مشخصات فنی آسفالت گوگرددار شرح داده شده، سپس اشاره ای به روشهای طرح اختلاط و اجرای مصالح شده و بالاخره خلاصه ای از نتایجی که از آزمایشهای آزمایشگاهی و کارگاهی بر روی این روسازیها بدست آمده، آورده شده است تا با شناخت بیشتر این مصالح از آن بطور صحیح و اصولی در راهسازی استفاده شود.

۲ - تکنولوژی آسفالتهای گوگرددار

در این قسمت جنبه های اصلی تکنولوژی آسفالتهای گوگرددار که شامل اثر گوگرد بر قیر، روشهای طرح اختلاط،

مقدار گوگرد است. در دمای بیش از ۱۵۷ درجه سانتیگراد به دلیل گرانی زیاد گوگرد، گوگرد دیگر نقش روان کننده قیر را ایفا نکرده و حتی موجب آزاد شده هیدروژن سولفور نیز می شود. کنش گوگرد در قیرهای خالص چنین است (۱۰):

– بین صفر تا ۴ درصد وزنی، گوگرد با قیر ترکیب می شود.

– بین ۴ تا ۲۵٪، گوگرد در قیر حل شده لیکن دیگر

ترکیب شیمیایی به وجود نمی آید.

– بین ۲۵ تا ۵۰٪، گوگرد می تواند بصورت ذرات ریز

در قیر پخش شود.

– برای عیارهای بیش از ۵۰٪، حتی اگر گوگرد در

قیر پخش هم شده باشد تمایل به ته نشینی دارد.

واکنش گوگرد بر قیر در دمای بالا منجر به هیدروژن زدائی

قیر شده، باعث سخت شدن قیر می شود. ضمناً در این شرایط،

گوگرد سبب زنجیره های شدن قیر (پلیمریزاسیون) به صورت الاستومر (پلی سولفور) می شود که به آن خصوصیت ارتجاعی می دهد.

به دلیل این واکنش قیرهای مخلوط با گوگرد در دمای پایین شکنندگی قیرهای غیر گوگردی را ندارد. اضافه کردن گوگرد

به قیرهای خالص سبب می شود که گرانی زیاد مخلوط قیر – گوگرد در دمای بیش از ۱۱۸ درجه سانتیگراد نظیر گرانی زیاد قیر خالص

بسیار نرم باشد، لیکن در محدوده حرارتی شرایط بهره برداری (۳۰ – تا ۶۰ + درجه سانتیگراد) مشخصات یک قیر خالص

سخت را داشته باشد.

۲-۲- تهیه مخلوط قیر – گوگرد

یکی از روشهای مخلوط کردن قیر و گوگرد، وارد آوردن

نیروی برشی زیاد به گوگرد مذاب که موجب می شود گوگرد بصورت

ذرات بسیار ریز درآمده و با قیر مذاب مخلوط شود. این امر

مستلزم در اختیار داشتن تکنولوژی آن است که اغلب توسط

برخی موانع و یا شرکتها نظیر شرکت نفتی گلف کانادا (۳)

شرکت آکتین و یا شرکت ویا فرانس فرانسوی (۱۰) ارائه شده است.

در این روش برای اختلاط قیر و گوگرد در کارگاه، ابتدا قیر و

گوگرد هر یک بطور جداگانه به محل کارخانه آسفالت حمل شده

و بطور مجزا ذخیره می شود. سپس قیر و گوگرد جداگانه حرارت

داده می شود تا بحالت مایع درآیند. با استفاده از دو تلمبه

با دبی قابل تنظیم، قیر و گوگرد به نسبت مورد نظر به یک توربین

مخصوص هدایت می شود. این توربین با وارد کردن نیروی برشی

شدیدی به گوگرد مایع آنرا بصورت ذرات بسیار ریز درآورده

و سپس با قیر مخلوط می کند. از مخلوط قیر و گوگرد حاصل

مستقیماً برای تغذیه کارخانه آسفالت جهت تهیه آسفالت

گوگردار استفاده می شود.

از گوگرد بحالت جامد نیز می توان برای تهیه آسفالت گوگردار استفاده کرد. برای این منظور گوگرد جامد به نسبت مورد نظر مستقیماً به همراه مصالح سنگی و قیر به مخلوط کس کارخانه آسفالت هدایت شده و با یکدیگر مخلوط می شوند.

۲-۳- طرح اختلاط و مشخصات فنی آسفالت گوگردار

آسفالت های گوگردار را می توان مانند آسفالت های

متداول، با استفاده از روشهای معمول طرح اختلاط نظیر آزمایش

مارشال^۱ طرح کرد. عاملی که در طرح اختلاط باید به آن توجه

شود چگالی زیاد گوگرد در مقایسه با قیر است. این به آن معناست

که میزان درصد وزنی ماده چسبنده آسفالت گوگردار بیشتر از

آسفالت غیر گوگردی است (بر اساس حجم معادل). مقدار بهینه^۲

قیر – گوگرد باید با انجام آزمایش تعیین شود. این مقدار

معمولاً "بین میزان بهینه قیر تنها و مقدار قیر – گوگردی است

است که کاملاً بر اساس حجم معادل بدست می آید.

۲-۳-۱- پارامترهای آزمایش مارشال

در جدول (۱) مقادیر متوسط نتایج آزمایش مارشال

برای چند نمونه بتن آسفالتی که با مصالح سنگی بادانه بندی

توپر^۳ و با انواع قیر خالص و سه نسبت درصد مختلف قیر

و گوگرد ساخته شده نشان داده شده است (۱).

این نتایج نشان می دهد که وقتی قیر و گوگرد به نسبت

۱ به ۱ (۵۰٪ قیر و ۵۰٪ گوگرد) بکار می رود استقامت

(پایداری) مارشال بتن آسفالتی به مقدار زیادی افزایش می یابد.

در حالتی که نسبت قیر به گوگرد برابر ۴ به ۱ (۸۰٪ قیر و

۲۰٪ گوگرد) است استقامت مارشال افزایش زیادی را نشان

نمی دهد. ضمناً در هیچ یک از این حالتها افزایش استقامت

سبب از دست رفتن روانی^۴ (نرمی) بتن آسفالتی نشده است.

تاثیر گوگرد در بالا بردن مقاومت ماسه آسفالت از

اهمیت ویژه ای برخوردار است زیرا موجب افزایش مقاومت این

نوع مصالح به مقدار قابل توجه می شود. در جدول (۲) تاثیر

گوگرد به نسبت درصد های مختلف در افزایش استقامت مارشال

یک نمونه مخلوط ماسه آسفالت نشان داده شده است. این نتایج

از نظر کاربرد آن در ایران دارای اهمیت زیادی است زیرا در

بسیاری از مناطق ماسه بادی فراوان بوده لیکن مصالح سنگی

مناسب در دسترس نمی باشد.

جدول (۱) - نتایج آزمایش مارشال چند نمونه بتن آسفالتی گوگرددار

درجه نفوذ قیر	ماده چسبنده		درصد فضای خالی مخلوط	روانی (میلیمتر)	درصد فضای خالی مصالح سنگی	استقامت مارشال (کیلوگرم)
	نوع	درصد وزنی				
۴۰ - ۵۰	۱۰۰% قیر	۶/۰	۳/۵	۳/۶	۱۷/۷	۱۲۴۰
	۸۰% قیر ۲۰% گوگرد	۶/۵	۳/۱	۳/۰	۱۷/۵	۱۲۸۰
	۵۰% قیر ۵۰% گوگرد	۷/۰	۳/۷	۳/۵	۱۷/۰	۲۰۸۰
۸۵ - ۱۰۰	۱۰۰% قیر	۶/۰	۲/۶	۳/۱	۱۶/۳	۹۸۰
	۸۰% قیر ۲۰% گوگرد	۶/۵	۳/۱	۲/۷	۱۷/۳	۱۰۴۰
	۵۰% قیر ۵۰% گوگرد	۷/۰	۴/۰	۳/۳	۱۶/۹	۲۲۴۰

جدول (۲) - نتایج آزمایش مارشال چند نمونه ماسه آسفالت گوگرددار

درجه نفوذ قیر	ماده چسبنده		درصد فضای خالی مخلوط	روانی (میلیمتر)	درصد فضای خالی مصالح سنگی	استقامت مارشال (کیلوگرم)
	نوع	درصد وزنی				
۸۵ - ۱۰۰	۱۰۰% قیر	۹/۰	۲/۷	۲/۴	۲۵/۱	۲۷۰
	۸۰% قیر ۲۰% گوگرد	۱۱/۵	۴/۸	۲/۵	۲۵/۳	۵۴۰
	۵۰% قیر ۵۰% گوگرد	۱۲/۱	۶/۹	۲/۵	۲۷/۵	۱۱۶۰

در بهترین نسبت در صد اختلاط قیر و ماسه بادی بطور متوسط از حدود ۲۰ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع تجاوز نکرد. نتایج مشابهی نیز از آزمایشهای انجام شده در آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک وزارت راه و ترابری بدست آمده است.

۲-۳-۲ - ضریب برجهندگی ارتجاعی^۱
در شکل (۲) نتایج آزمایشهای گسترده‌ای که به منظور تعیین تاثیر نسبت در صد های مختلف گوگرد بر ضریب برجهندگی ارتجاعی نمونه‌ای از آسفالت گوگرد دار انجام شده نشان داده شده است. در این آزمایشها از نمونه‌های استوانه‌ای شکل بتن آسفالتی

نتایج آزمایشات متعدد نشان داده است که میزان افزایش مقاومت ماسه آسفالت گوگرد دار در مقایسه با ماسه آسفالت‌های بدون گوگرد تابع نسبت گوگرد در مخلوط است. با افزایش نسبت در صد گوگرد در مخلوط ماسه آسفالت، مقاومت مصالح بیشتر افزایش می‌یابد.

در آزمایشهای انجام شده در آزمایشگاه مرکز تحقیقات و مسکن وابسته به وزارت مسکن، مقاومت نمونه‌های مکعبی شکل ساخته شده با ۸۳% ماسه بادی، ۵% قیر خالص ۷۰-۶۰، و ۱۲% گوگرد بطور متوسط برابر ۸۰ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع اندازه‌گیری شد، در حالی که مقاومت نمونه‌های بدون گوگرد

۲-۳-۴ - مقاومت کششی و فشاری

بطور کلی هم مقاومت کششی و هم مقاومت فشاری بتن آسفالتی با افزایش درصد گوگرد افزایش می‌یابد (۴). بطوری که در شکل (۶) نشان داده شده است مقاومت کششی بتن آسفالتی گوگرد دار وقتی که درصد گوگرد از ۲۰٪ تجاوز می‌کند بطور قابل توجهی افزایش می‌یابد. این نظیر رفتاری است که بتن آسفالتی گوگرد دار در مورد مقاومت در برابر خستگی و یا در مورد ضریب برجهندگی ارتجاعی از خود نشان می‌دهد.

نمونه‌های بکار رفته در این آزمایش (۴) به شکل استوانه به قطر ۱۰ و ارتفاع ۵ سانتی متر بود که از دو نوع قیر خالص و با سه نسبت درصد مختلف قیر و گوگرد تهیه شده بود. این نمونه‌ها با استفاده از آزمایش کشش غیرمستقیم بارگذاری شد. طبق تعریف مقاومت کششی نمونه‌ها برابر مقاومت کششی افقی ناشی از حداکثر باربری است که این نمونه‌ها می‌توانند تحمل کنند (بارگسیختگی). مقاومت کششی نمونه‌ها از رابطه (۲) بدست می‌آید.

$$S_t = (2P / \pi ah) (\sin 2\alpha - a/2R) \quad (2)$$

در این رابطه S_t مقاومت کششی، P بارگسیختگی، a عرض نوار بارگذاری، h ارتفاع اولیه نمونه، 2α زاویه مرکزی مربوط به عرض نوار بارگذاری، و R شعاع نمونه است.

۲-۳-۵ - حساسیت در برابر تغییرات دما

در دماهای بالا اضافه کردن گوگرد به قیرهای نرم (مثلاً قیر خالص با درجه نفوذ ۳ ۴۰۰ - ۳۰۰) موجب می‌شود که سختی (ضریب برجهندگی ارتجاعی) مخلوط برابر سختی یک قیر سفت‌تر (مثلاً قیر خالص با درجه نفوذ ۵۰ - ۴۰) شود. از طرف دیگر در دماهای پائین وجود گوگرد در قیر اثر قابل توجهی بر سختی مخلوط ندارد (۱ و ۵ و ۱۰). بنابراین تاثیر گوگرد بر قیر از نظر سختی در دماهای بالا (و بارگذاریهای سریع) بسیار قابل ملاحظه و در دماهای پائین (و بارگذاریهای کند) غیر قابل توجه است. این خصوصیت به طراح این امکان را می‌دهد که با تغییر دادن درجه نفوذ قیر و نسبت درصد قیر و گوگرد خصوصیت مورد نظر را برای آنکه آسفالت شرایط لازم را در دماهای بالا و پائین شرایط بهره‌برداری داشته باشد بدست آورد. در اشکال ۲ و ۴ و ۶ منحنی‌های ضریب برجهندگی ارتجاعی، سختی، و مقاومت کششی چند نمونه بتن آسفالتی گوگرد دار در درجه حرارت‌های مختلف نشان داده شده است.

به قطر ۱۰ و ارتفاع ۵ سانتی متر که با دو نوع قیر خالص و با سه نسبت درصد مختلف قیر و گوگرد تهیه شده استفاده شده است (۴). این نمونه‌ها با استفاده از آزمایش کشش غیرمستقیم^۱ تحت بارگذاری و باربرداریهای مکرر که منحنی بارگذاری و همچنین تغییر شکل افقی حاصل در شکل (۳) نشان داده شده قرار گرفته و مقادیر ضریب برجهندگی ارتجاعی از رابطه (۱) بدست آمده است. ضریب برجهندگی ارتجاعی، ضریب مربوط به بخش برگشت پذیر تغییر شکل می‌باشد.

$$E_r = (P/H_r h) (v + 0.27) \quad (1)$$

در این رابطه E_r ضریب برجهندگی ارتجاعی، P مقدار بار وارد بر نمونه، H_r مقدار تغییر شکل افقی برگشت پذیر حاصل، h ارتفاع نمونه، و v ضریب پواسون است. نتایج حاصل از این آزمایشها (شکل ۲) نشان می‌دهد که جایگزینی بخشی از قیر بتن آسفالتی با گوگرد سبب افزایش میزان ضریب برجهندگی ارتجاعی این نوع مصالح می‌شود. میزان این افزایش برای ۲۰٪ گوگرد نسبتاً کم، لیکن برای ۵۰٪ گوگرد قابل ملاحظه است.

۲-۳-۲ - مقاومت در برابر خستگی

در شکل (۴) نتایج حاصل از انجام آزمایش خستگی بر نمونه‌های بتن آسفالتی با ویی گوگرد نشان داده شده است (۴). بطوری که در این شکل مشاهده می‌شود افزایش درصد گوگرد به ۵۰٪ سبب افزایش قابل ملاحظه‌ای در مقاومت مصالح در برابر خستگی شده، ضمناً در این آزمایش نیز بکار بردن ۲۰٪ گوگرد اثر قابل توجهی در افزایش مقاومت نداشته است. مقاومت روسازی‌های آسفالتی با ویی گوگرد در برابر خستگی ناشی از تکرار بارگذاری اخیراً در یک آزمایش کارگاهی توسط دانشگاه ایالتی واشینگتن (۷) تحت بررسی قرار گرفت. در این آزمایش سه نوع روسازی بتن آسفالتی که ماده چسبنده آن بترتیب: صفر درصد گوگرد و ۱۰۰٪ قیر، ۳۰٪ گوگرد و ۷۰٪ قیر، و ۴۰٪ گوگرد و ۶۰٪ قیر بود تحت آزمایش خستگی قرار گرفت که نتایج حاصل در شکل (۵) نشان داده شده است. بطوری که در این شکل مشاهده می‌شود برای بارهایی که تغییر شکل‌های نسبی خمشی بزرگ در روسازی بوجود می‌آورند، روسازی‌های آسفالتی گوگرد دار نسبتاً بیش از روسازی آسفالتی بی‌گوگرد در برابر خستگی ناشی از این بارها مقاومت کرده‌اند.

طرح روسازیهای آسفالتی می تواند برای طرح روسازیهای آسفالتی گوگرد دار مورد استفاده قرار گیرد. آسفالت های گوگرد دار در دمای شرایط بهره برداری سختی بیشتری از آسفالت های بدون گوگرد دارند که می توان از این خاصیت در طرح استفاده کرد. مطالعات نظری (۱) نشان داده است که سخنی بیشتر آسفالت های گوگرد دار با توجه به ضخامت روسازی و مقاومت خاک بستر^۲ ممکن است ۱۰٪ تا حتی ۴۰٪ کاهش ضخامت لایه روسازی در مقایسه با آسفالت بی گوگرد را سبب شود. میزان این کاهش ضخامت برای روسازی های نازکتر و خاک های بستر کم مقاومت کمتر، و برای روسازی های ضخیم تر و خاک های بستر با مقاومت زیادتر بیشتر است. لیکن باید توجه داشت که این نتایج باید در عمل نیز با بررسی های عملکرد این نوع روسازیها در دراز مدت تایید شود.

۴- عملکرد روسازیهای آسفالتی گوگرد دار

شروع آزمایشهای کارگاهی که از سال ۱۹۷۴ آغاز شد یکی از عوامل مهم در توسعه تکنولوژی استفاده از روسازیهای آسفالتی گوگرد دار بود. این آزمایشها به منظور تعیین عملکرد و میزان بهبود مشخصات فنی آسفالت های گوگرد دار انجام می شود. در جدول ۳ لیست اسامی برخی از این آزمایشها آورده شده است (۱ و ۵).

در زیر نتایجی که تا حال حاضر از انجام آزمایشهای کارگاهی بدست آمده بطور خلاصه ذکر شده است:

- نتایج بدست آمده حاکی از آن است که میزان ترکهای انقباضی در روسازیهای آسفالتی گوگرد دار کمتر از روسازیهای آسفالتی معمولی است.

- روسازیهای آسفالتی گوگرد دار مقاومت بیشتری در برابر تغییر شکل دادن و گود شدن مسیر چرخها (شیار شدن)^۳ نسبت به روسازیهای آسفالتی دارند.

- مقاومت روسازیهای آسفالتی گوگرد دار در برابر لغزش^۴ چرخهای خودروها برابر یا بهتر از مقاومت روسازیهای متداول آسفالتی است.

- تاکنون هیچ نشانه ای از اینکه وجود گوگرد در مصالح آسفالتی موجب کاهش کیفیت و یا عملکرد روسازیها از نظر دوام باشد مشاهده نشده است.

- بکار بردن آسفالت های گوگرد دار سبب کاهش میزان

مصرف قیر که در برخی مناطق از اهمیت ویژه ای برخوردار است می باشد.

- مصالح آسفالتی گوگرد دار را می توان بدون اشکالات و مسائل مربوط به دود مورد استفاده مجدد^۵ قرار داد و آنرا نظیر استفاده مجدد از مصالح آسفالتی در سطح راه پخش کرد.

۲-۴- تهیه و پخش آسفالت های گوگرد دار

آسفالت های گوگرد دار را می توان با استفاده از ماشین آلات و روشهای متداول اجرای روسازیها تهیه و پخش کرد. دمای مصالح در موقع پخت آسفالت و یا اختلاط قیر و گوگرد نباید از ۱۵۰ درجه سانتی گراد تجاوز کند تا از تشکیل گاز هیدروژن سولفور که مقدار آن در دمای بالاتر از این مقدار بسرعت افزایش می یابد اجتناب شود.

هرگاه قیر و گوگرد بطور جداگانه به مصالح سنگی در مخلوط کن کارخانه آسفالت اضافه شود این امکان وجود دارد که گوگرد بخوبی در قیر پراکنده نشود و لذا کیفیت آسفالت گوگرد دار پائین بیاید. برای حصول اطمینان از پراکندگی مناسب گوگرد در قیر، ابتدا می توان قیر و گوگرد^۱ به نسبت در صد لازم با یکدیگر مخلوط کرده سپس ماده^۲ بدست آمده را به مخلوط کن اضافه کرد.

۲-۵- ذخیره کردن مخلوط های قیر - گوگرد

باید از هر نوع ذخیره سازی مخلوط های قیر - گوگرد اجتناب شود. ذخیره کردن مخلوط های قیر - گوگرد علاوه بر آنکه مسائل مربوط به محیط زیست را در بر دارد، موجب انعقاد و ته نشینی تدریجی ذرات گوگرد می شود. انعقاد و ته نشینی تدریجی ذرات گوگرد باعث پائین آمدن کیفیت مخلوط می شود زیرا این امر سبب می شود که پراکندگی ذرات گوگرد در قیر غیر یکنواخت بوده و نسبت درصد قیر و گوگرد در نقاط مختلف مغزین ثابت نباشد. معمولاً^۳ اضافه کردن مواد پایدار کننده پرهزینه و در اغلب موارد بی نتیجه است.

۲-۶- کنترل کیفیت مخلوط های قیر - گوگرد

عوامل کلیدی مؤثر در کیفیت مخلوط های قیر - گوگرد عبارتند از: کنترل پراکندگی ذرات گوگرد در قیر، کنترل نسبت درصد قیر و گوگرد، یکنواختی اندود (اجتناب از اضافه کردن پی در پی گوگرد و قیر)، و اثر متقابل قیر و گوگرد. این عوامل را ممکن است با اختلاط قیر و گوگرد قبل از وارد کردن آنها^۴ به مخلوط کن مشخص و تنظیم کرد. در مواردی که از روش پیش اختلاط قیر و گوگرد استفاده نمی شود باید تاثیر سایر عوامل مؤثر در کیفیت مصالح در نظر گرفته شود. کیفیت پراکندگی گوگرد در قیر مصالح آسفالتی بستگی به عمل اختلاط و نیروهای برشی مخلوط کن دارد که تابع نوع کارخانه، توانی اختلاط، مصالح سنگی، و نسبت درصد مواد پرکننده (فیلر)^۵ است.

۲- طرح روسازی های آسفالتی گوگرد دار

طرح روسازی های آسفالتی گوگرد دار از نظر اصول اساسی با طرح روسازیهای متداول آسفالتی تفاوتی ندارد. روشهای موجود

جدول (۳) - لیست اسامی برخی از آزمایشات کارگاهی روسازی‌های آسفالتی گوگردار

عوامل مورد بررسی	محل انجام آزمایشات	سال شروع آزمایش
مقاومت مصالح در برابر ترک خوردن در دمای پائین .	کانادا (رنفروانتاریو)	۱۹۷۵
	کانادا (استرگن فالزانتاریو)	۱۹۷۷
	کانادا (ووداستاکانتاریو)	۱۹۷۸
	آمریکا (جکسون میشیگان)	۱۹۷۹
	کانادا (تورنتو انتاریو)	۱۹۸۰
مقاومت مصالح در برابر تغییر شکل دائمی	کانادا (ویندفال آلبرتا)	۱۹۷۴
	کانادا (رنفروانتاریو)	۱۹۷۵
	آمریکا (میدلند میشیگان)	۱۹۷۷
	هلند (رتردام)	۱۹۷۸
	آمریکا (فلوریدا)	۱۹۷۹
	عربستان سعودی	۱۹۷۹
	آمریکا (نیویورک)	۱۹۸۰
مقاومت در برابر خستگی	کانادا (بلوریچ آلبرتا)	۱۹۷۴
	کانادا (راکي مانتن هاوس آلبرتا)	۱۹۷۷
	هلند (رتردام)	۱۹۷۸
	آمریکا (کولدواتر انتاریو)	۱۹۷۹
	آمریکا (جکسون میشیگان)	۱۹۷۹
	عربستان سعودی	۱۹۷۹
	آمریکا (نیویورک)	۱۹۸۰
بهبود استقامت یا استفاده از مصالح با کیفیت پائین	آمریکا (لوئیزیانا)	۱۹۷۸
	عربستان سعودی	۱۹۸۱

۵ - خلاصه و نتیجه‌گیری

آسفالت‌های گوگردار حساسیت کمتری نسبت به دماهای

پائین دارند و می‌توان از این خصوصیت برای تهیه مصالحی که هم از نظر عملکرد در دماهای پائین و هم از نظر تغییر شکل‌های دائمی مشخصات مناسبی را داشته باشند استفاده کرد .

آسفالت‌های گوگردار را می‌توان با واسط‌ها و روش‌های

متداول تهیه، حمل، پخش و متراکم کرد .

مطالعات نظری نشان داده است که سختی بیشتر

آسفالت‌های گوگردار موجب کاهش ضخامت روسازی در مقایسه با روسازی‌های متداول آسفالتی شده و برای ضخامت یکسان، روسازی‌های آسفالتی گوگردار خرابی کمتری خواهد داشت .

در این مقاله به عوامل کلیدی در استفاده از روسازی‌های آسفالتی گوگردار اشاره شده است . نکات اصلی و نتایج بدست آمده را می‌توان بترتیب زیر خلاصه کرد :

- روسازی‌های آسفالتی گوگردار جایگزین مناسبی برای روسازی‌های متداول آسفالتی هستند ، و می‌توانند در برخی مناطق موجب عملکرد بهتر و اقتصادی‌تر شدن اینگونه روسازی‌ها شود . این امر از اواخر سال‌های ۱۹۷۰ از طریق پژوهش‌های آزمایشگاهی - کارگاهی - نظری نشان داده شده است .

— استفاده از گوگرد در تهیه آسفالت‌های گوگردار باید با دقت و تسدبیر ایمنی لازم همراه باشد .

— نظر به اینکه قیر و گوگرد هر دو بحد کافی در ایران وجود دارد استفاده از آسفالت‌های گوگردار در راه‌های ایران باید مورد توجه قرار گیرد .

— با توجه به مراتب بالا توصیه می‌شود که استفاده از آسفالت‌های گوگردار در مناطق گرمسیر ایران و یا در مناطقی که امکان تهیه مصالح سنگی مناسب مشکل و یا پرهزینه بوده، لیکن ماسه بادی فراوان است، تعمیر داده شود .

در پایان لازم به تذکر است که در ادامه این بررسی و تحقیق و بمنظور بررسی امکان استفاده از ماسه آسفالت گوگردار در ایران، آزمایشگاهی در آزمایشگاه مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن و همچنین آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک وزارت راه و ترابری شروع شده که نتایج به دست آمده تاکنون بسیار رضایت بخش و موءید افزایش مقاومت مصالح از نظر باربری بوده است .

آزمایشهای کارگاهی متعددی به منظور تاءپید نتایج نظری و یا اصلاح این نتیجه‌گیری‌ها انجام شده است . اگرچه برخی از این نتایج، نتیجه‌گیری‌های اولیه است لیکن همه آنها موءید بهبود مقاومت مصالح در برابر تغییر شکل‌های دائم و مقاومت بیشتر در برابر ترک‌های ناشی از دماهای پائین می‌باشد .

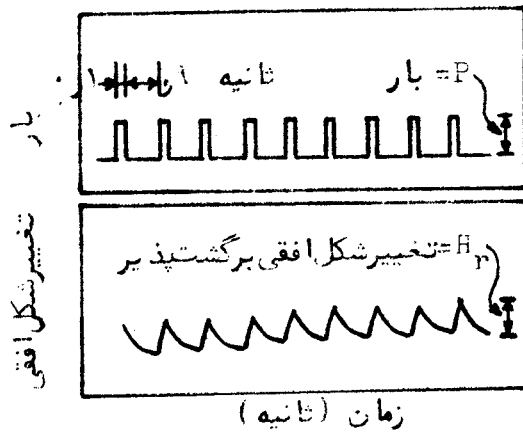
— در مورد تاثیر اضافه کردن گوگرد در کاهش ضخامت روسازی‌های آسفالتی به نظر می‌رسد که — آزمایشهای کارگاهی بیشتری لازم است تا نتایج بررسی‌های نظری کاملاً تاءپید شود .

— در مناطقی که بهای واحد وزن گوگرد کمتر از نصف بهای واحد وزن قیر است، به کار بردن روسازیهای بتن آسفالتی گوگردار موجب صرفه‌جویی در مصرف قیر و کاهش هزینه روسازی می‌شود .

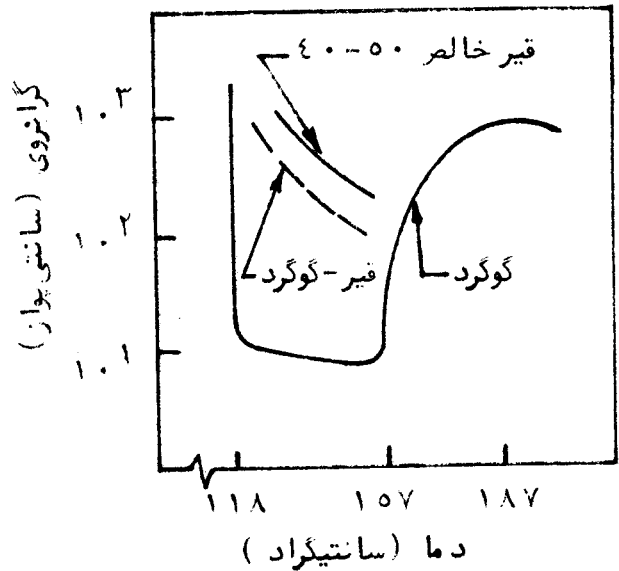
— در مناطقی که ماسه بادی فراوان لیکن شن و ماسه یا مصالح سنگی مناسب برای روسازی در دسترس نیست، استفاده از ماسه آسفالت گوگردار موجب کاهش هزینه روسازی می‌شود .

— اضافه کردن گوگرد به آسفالت باعث افزایش سختی قیر در دماهای شرایط بهره‌برداری می‌شود که از نظر استفاده از این نوع مصالح در مناطق گرم به انواع متداول آسفالت‌ها برتری دارد .

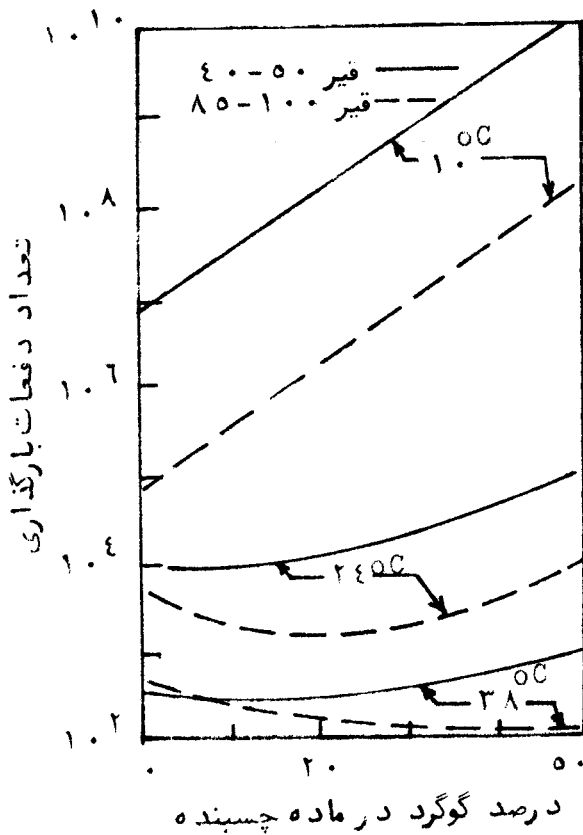
— استفاده از گوگرد در روسازی‌های آسفالتی یک راه حل مناسب برای مصرف گوگرد، که اغلب یک تفاله صنعتی است، می‌باشد .

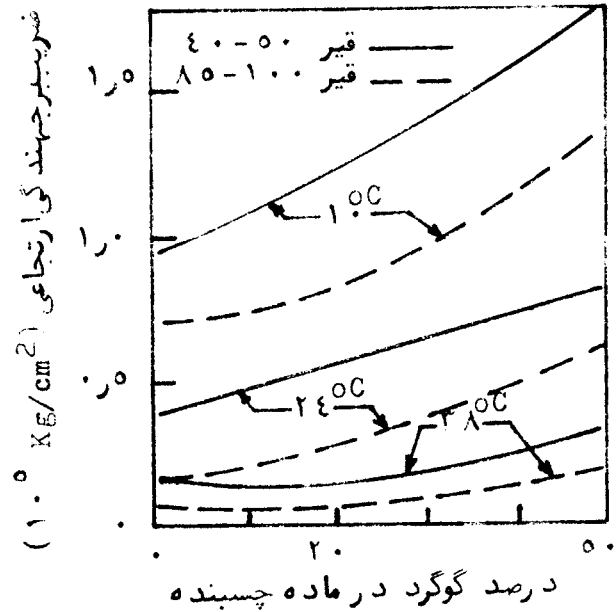
شکل (۳) منحنی‌های بارگذاری و تغییر شکل افقی نسبت به زمان

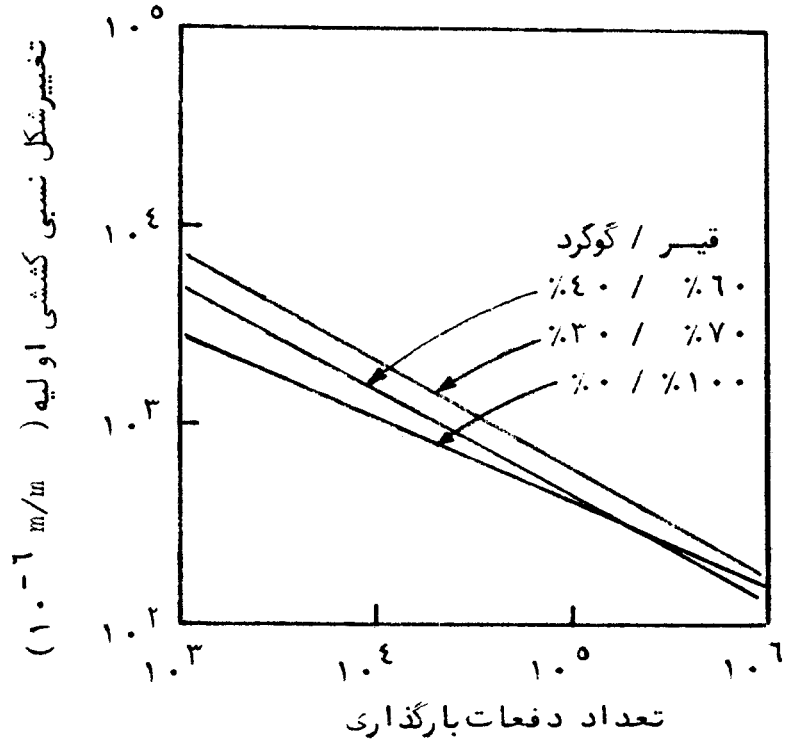
شکل (۱) - رابطه بین گراژیوری بادما برای گوگرد، قیر، و قیر-گوگرد

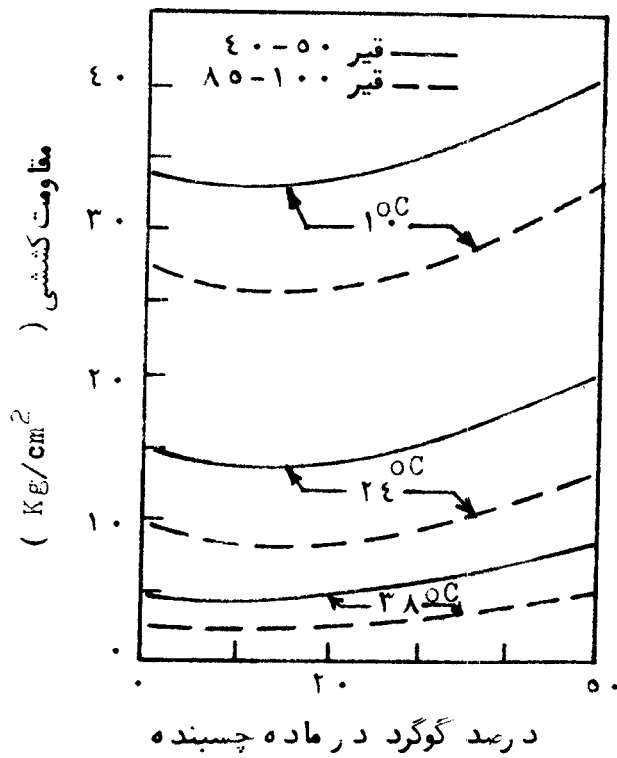
شکل (۴) منحنی تغییرات خستگی برحسب میزان گوگرد.

شکل (۲) - منحنی تغییرات ضریب برجهندگی ارتجاعی برحسب میزان گوگرد

شکل (۵) - منحنیهای خستگی سه نمونه روسازی آسفالتی با و بی گوگرد

شکل (۶) - منحنی تغییرات مقاومت کششی بر حسب میزان گوگرد

فهرست منابع

- 1- Kennepohl, G.J., D.C. Bean, L.J. Miller, and R.C.G. Haas, "A Summary of Sulphur-Asphalt Design Technology," Proceedings, Fifth International Conference-Structural Design of Asphalt Pavements, Vol. I, The Delft University of Technology, The Netherlands, 1982.
- 2- Kennepohl, G.J.A., A. Logan, and D. C. Bean, "Conventional Paving Mixes with Sulphur-Asphalt Binders", Proceeding, Association of Asphalt Paving Technologists, Vol. 44, Phoenix, Arizona, 1975.
- 3- Kennepohl, G.J.A., "The Gulf Canada Sulphur-Asphalt Process for Pavements", Symposium on New Uses for Sulphur and Pyrites, Madrid, Spain, 1976.
- 4- Kennedy, T.W., R. Haas, P. Smith, G.J. G.J.A. Kennepohl, and E.T. Hignell, "Engineering Evaluation of Sulphur-Asphalt Mixtures", Transportation Research Record, No. 659, Transportation Research Board, Washington, D. C., 1977.
- 5- Fromm, H.J., D.C. Bean, and L.J. Miller, "Sulphur-Asphalt Pavements Performance and Recycling," Association of Asphalt Paving Technologist, San Diego, California, 1981.
- 6- Bean, D.C., G.J. Kennepohl, and R. Haas, "Properties of Sulphur-Asphalt Mixers and the Effect of Mix Production," Transportation Research Board, Session 182, Washington, D.C., 1980.
- 7- Mahoney, J.P., and R.L. Terrel, "Laboratory and Field Fatigue Characterization for Sulphur extended Asphalt Paving Mixtures", Proceedings, Fifth International Conference-Structural Design of Asphalt Pavements, Vol. I, The Delft University of Technology, The Netherlands, 1982.
- 8- Haas, R.C.G., G.J.A. Kennepohl, and D.C. Bean, "Field and Laboratory Experience with Sulphur-Asphalt Pavements", International Conference on the Use of Byproducts and Waste in Civil Engineering, Paris, France, 1978.
- 9- Cheetham, A., R.C.G. Haas, G.J. Kennepohl, and D.C. Bean, "Improved Characterization of Sulphur-Asphalt Materials for Structural Analysis," American Society for Testing and Materials, STP 724, 1979.

۱۰- مصالح مخصوص، فصل دوم، قیر-گوگرد، گزارش موقت مهندسی مشاور BCEOM وزارت راه و ترابری، ۱۳۵۷.

۱۱- کاربرد گوگرد در روسازی‌های آسفالتی، دکتر امیرمحمد طباطبائی، اولین سمینار بررسی مسائل و کاربردهای مختلف گوگرد و هماهنگی پژوهشهای مربوطه در ایران، سازمان پژوهشهای علمی و صنعتی ایران - مرکز شیراز، ۲۸-۳۰ فروردین